

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

23 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

Judecători - Timofti Vladimir, Toma Nadejda,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Șevciuc Ana în numele inculpatului Andronic Lilian, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Andronic Lilian Gheorghe, născut la 21 mai 1978 originar din r-nul Hîncești, s. Drăgușeni și domiciliat în r-nul Hîncești, s. Ciuciuleni.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 16.10.2015 – 08.12.2015 (prima instanță);
2. 20.01.2016 – 14.03.2016 (instanța de apel);
3. 14.07.2016 – 23.11.2016 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 08 decembrie 2015, cauza fiind examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Andronic Lilian a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. b) Cod penal (red. – 09.07.2010), fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 240 ore.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că la 24 iulie 2015, în jurul orelor 22:00-23:00, în s. Ciuciuleni, r-nul Hîncești, la domiciliu, Andronic Lilian, acționând în mod intenționat în scopul abuzării fizice a membrilor săi de familie, în baza relațiilor reciproc ostile spontan apărute, intenționat i-a aplicat multiple lovituri cu o cârjă metalică peste diferite părți ale corpului lui Moraru Ilie, cauzându-i conform concluziei raportului de expertiză medico-legală plăgi contuze pe membrele superioare, fractură completă deschisă cu deplasarea fragmentelor ulnei stîngi, ce se califică ca vătămări corporale medii, care duc la dereglarea sănătății mai mult de 21 zile.

Prima instanță a calificat acțiunile inculpatului Andronic Lilian în baza art. 201¹ alin. (2) lit. b) Cod penal, violența în familie, adică acțiunea intenționată, manifestată fizic, comisă de un membru a familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat suferință fizică și psihică, soldată cu vătămare medie a integrității corporale.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura raionului Hîncești, Clevadî Grigore, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Andronic Lilian să fie recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. b) Cod penal și să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, invocând că:

- sentința este ilegală sub aspectul blândeței pedepsei aplicate inculpatului Andronic Lilian, prin aceasta nu va fi restabilită echitatea socială și nu va fi asigurată corijarea deplină a inculpatului;

- prima instanță just a stabilit circumstanțele cauzei și a constatat ca dovedită vinovăția lui Andronic Lilian, în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. b) Cod penal, însă, incorect i-a stabilit pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, care nu este echitabilă cu fapta săvârșită, consecințele cauzate, ce contravine prevederilor art. 61 alin. (2) Cod penal;

- în cazul lui Andronic Lilian, condițiile privind aplicarea pedepsei non-privative de libertate nu sunt argumentate, avînd în vedere că circumstanțele cauzei și persoana celui vinovat nu determină concluzia că corectarea lui este posibilă fără a-i fi numită pedeapsa cu închisoarea, mai mult chiar determină aplicarea unei pedepse privative de libertate față de ultimul, iar cele indicate de instanță în motivarea aplicării pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității nu corespunde realității;

- la aplicarea unei pedepse cu muncă neremunerată în folosul comunității inculpatului, Andronic Lilian, nu este proporțională faptei comise;

- la aplicarea pedepsei, urmează a fi luată în considerare și atitudinea inculpatului vizavi de infracțiunea săvârșită, manifestată prin faptul că nu a conștientizat fapta social periculoasă comisă, iar recunoașterea vinei a fost pur formală și declarativă, avînd loc doar în instanța de judecată. Astfel, aceste circumstanțe denotă necesitatea aplicării pedepsei închisorii în privința inculpatului Andronic Lilian.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2016, a fost admis apelul declarat, casată parțial sentința în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Andronic Lilian a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. b) Cod penal, prin aplicarea

articolului 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i s-a stabilit pedeapsa sub formă de 1 an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În rest, sentința a fost menținută.

5. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că starea de fapt și de drept se află în concordanță deplină cu materialele cauzei și corect a fost statuată de către prima instanță. În plus, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punct de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, încadrând just acțiunile inculpatului Andronic Lilian, în baza dispozițiilor art. 201¹ alin. (2) lit. b) Cod penal.

La fel, instanța de apel a cochetat că considerentele primei instanțe sunt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, sub aspectul că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate este dovedită în cadrul procesului penal, astfel fapta acestuia reținută prin sentință întrunește elementele infracțiunii imputate.

Totodată, instanța de apel a indicat că conform părții descriptive a sentinței, instanța de fond s-a bazat la individualizarea pedepsei pe faptul că acțiunile infracționale ale inculpatului nu s-au soldat cu urmări grave, iar partea vătămată nu a insistat la aplicarea unei pedepse aspre în privința inculpatului. De asemenea, în motivarea sentinței instanța de judecată a indicat că inculpatul la locul de trai se caracterizează negativ. Careva circumstanțe agravante nu au fost stabilite conform art. 77 Cod penal, iar în calitate de circumstanțe atenuante au fost reținute: contribuția activă la descoperirea infracțiunii prin recunoașterea vinovăției pe deplin, căința sinceră.

Cu referire la circumstanțele atenuante reținute de prima instanță, instanța de apel a apreciat ca incorectă stabilirea de către instanța de fond a circumstanței atenuante contribuția activă la descoperirea infracțiunii prin recunoașterea vinovăției pe deplin, or, după cum rezultă din materialele dosarului, deși la faza urmăririi penale, inculpatul, Andronic Lilian, și-a recunoscut vina, acesta a refuzat să facă declarații. Astfel, încît, prima instanță nu a motivat prin ce inculpatul a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, dat fiind faptul că în virtutea prevederilor art. 103 alin. (2) Cod de procedură penală, recunoașterea vinovăției de către persoana bănuită sau învinuită de săvârșirea infracțiunii poate fi pusă la baza învinuirii doar în măsura în care este confirmată de fapte și circumstanțe ce rezultă din ansamblul probelor existente în cauză.

Mai mult, în ceea ce privește recunoașterea vinovăției de către inculpat, instanța de apel a reținut că recunoașterea vinovăției care atrage incidența procedurii simplificate în temeiul art. 364¹ Cod de procedură penală, nu poate fi valorificată ca o circumstanță atenuantă prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) Cod

penal, deoarece ar însemna că, aceleași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică.

Instanța de apel a mai remarcat că din materialele dosarului rezultă că inculpatul, Andronic Lilian, anterior a fost tras la răspundere penală, în privința acestuia fiind aplicată o pedeapsă privativă de libertate (f.d.45-49).

Instanța de apel a mai menționat că în ședința de judecată, partea vătămată, Moraru Ilie, a declarat că după intentarea prezentului dosar penal, inculpatul, Andronic Lilian, continua să consume băuturi alcoolice, să aplice forța fizică față de acesta și să tulbure liniștea din domiciliul acestora.

Astfel, instanța de apel a conchis că în pofida circumstanțelor expuse supra, prima instanță prin sentință a aplicat în privința inculpatului Andronic Lilian, cea mai blândă pedeapsă prevăzută de normele incriminate acestuia - munca neremunerată în folosul comunității.

În acest sens, instanța de apel a notat că instanța de fond la aplicarea pedepsei nu a ținut cont de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, neefectuând reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității, astfel, încât pedeapsa aplicată nu se încadrează în noile limite stabilite prin reducerea cu o treime din maximumul și din minimumul prevăzut de sancțiunea art. 201¹ alin. (2) lit. b) Cod penal.

În contextul celor expuse, instanța de apel a atestat că scopul legii penale în speța dată poate fi atins doar prin aplicarea unei pedepse privative de libertate, care ar atinge scopul de reeducare a inculpatului, dar și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

La aplicarea pedepsei, instanța de apel a reținut conform prevederilor art. 76 Cod penal, în calitate de circumstanță atenuantă la stabilirea pedepsei căința sinceră a inculpatului. Conform prevederilor art. 77 Cod penal, circumstanțe agravante n-a stabilit. Circumstanțe excepționale potrivit prevederilor art. 79 Cod penal sau de liberare de răspundere penală în baza art. 55 Cod penal, instanța de apel la fel nu a stabilit.

La fel, instanța de apel la individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei în privința lui Andronic Lilian a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite - inculpatul a comis o infracțiune care face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave ceea ce rezultă din interpretarea sistemică a prevederilor art. 201¹ alin. (2) lit. b) Cod penal și art. 16 Cod penal, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, care anterior a fost condamnat, este caracterizat negativ în societate, de faptul că anterior i-a fost aplicată pedeapsă privativă de libertate, dar inculpatul a continuat să încalce legea penală, mai mult decât atât acesta și după săvârșirea prezentei fapte infracționale a continuat să aplice violența asupra părții vătămate.

Luând în considerare prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, instanța de apel a conchis de a-i stabili lui Andronic Lilian, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin.(2) lit.b) Cod penal, pedeapsa în formă de 1 an închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, pedeapsă care va realiza scopul pedepsei penale și va constitui un raport echitabil dintre fapta comisă, prejudiciile cauzate, precum și poziția, și necesitatea de protecție a victimelor violenței în familie.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Șevciuc Ana în numele inculpatului Andronic Lilian, fără a indica nici un temei de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței primei instanțe, invocând în motivare că:

- prima instanță a examinat cauza complet, obiectiv, sub toate aspectele, a luat în considerație faptul că inculpatul este învinuit de comiterea unei infracțiuni mai puțin grave, anterior nu a fost judecat, are la întreținere 2 copii minori, a recunoscut vina integral, se căiește sincer, circumstanțe ce au determinat prima instanță să-i aplice o pedeapsă non-privativă de libertate;

- apelul declarat de procuror a fost greșit admis, or prima instanță a luat în calcul toate circumstanțele cauzei la stabilirea pedepsei penale;

- prin admiterea apelului, instanța de apel a contribuit intenționat la lipsirea celor doi copii minori de tată, ori prezența tatălui în creșterea și educarea copiilor este majoră.

7. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat, din considerentul că instanța de apel, rejudecând cauza, și-a argumentat suficient soluția în sensul pedepsei penale stabilite făptuitorului, a ținut cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, în final stabilindu-i o pedeapsă echitabilă.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, ținând seama de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva

hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz se reține, că deși recurentul nu invocă nici un temei de recurs, din conținutul cererii de recurs rezultă că acesta critică decizia instanței de apel sub aspectul individualizării pedepsei aplicate inculpatului, critici ce cad sub incidența temeiului prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal reține că motivele recurentului nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei.

Astfel, ținând cont de alegațiile recurentului descrise în pct. 6 a prezentei decizii, Colegiul penal constată că acestea sunt neîntemeiate și constituie opinia subiectivă a recurentului ce nu poate fi acceptată, or din conținutul deciziei instanței de apel (f.d. 137-141), rezultă cert că instanța de apel corect a admis apelul declarat de procuror și a casat parțial sentința în partea stabilirii pedepsei, aplicându-i lui Andronic Lilian o pedeapsă echitabilă, motivându-și argumentat soluția sa, totodată ținând cont de prevederile art. 7, 61, 75, 76, 77 Cod penal, luând în considerare circumstanțele cauzei și personalitatea inculpatului, de faptul că inculpatul Andronic Lilian a fost anterior condamnat, dar a continuat să încalce legea penală, este caracterizat negativ în societate, de gravitatea infracțiunii săvârșite – că este una mai puțin gravă, de motivul acesteia, de influența pedepsei asupra corectării inculpatului, de comportamentul inculpatului de pînă la comiterea infracțiunilor și de faptul că după săvârșirea acesteia a continuat să aplice violența asupra părții vătămate, s-a căit sincer de cele comise, dar și de lipsa circumstanțelor agravante, ca urmare instanța de apel i-a stabilit inculpatului Andronic Lilian o pedeapsă redusă în măsură echitabilă conform cerințelor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, sub formă de 1 an închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, pedeapsă ce în opinia instanței de recurs va duce la realizarea scopului preventiv-educativ a pedepsei penale, prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Astfel, Colegiul penal conchide că argumentele instanței de apel expuse în decizia sa (f.d. 137-141) în privința aplicării pedepsei inculpatului Andronic Lilian, în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, sunt acceptate și

însușite de instanța de recurs ordinar, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

9. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectul contestat, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

10. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Șevciuc Ana în numele inculpatului Andronic Lilian, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2016, în cauza penală privindu-l pe **Andronic Lilian Gheorghe**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **21 decembrie 2016**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Toma Nadejda